

tue sententie & subditis condamnatur. Nolentes itaque malitiis hominum indulgere.]

C A P. XL.

Si excommunicatus ab Episcopo ad Metropolitanum appellat, ab eo absolvit potest: Metropolitanus tamen volens suo Suffraganeo deferre, potest illum sibi remittere absolvendum, & tenetur etiam remittere, quando propter manifestum excessum fuit excommunicatus: & ante absolutionem non auditur volens probare se iniuste excommunicatum: secus, si probare vult sententiam esse nullam.

Idem Senonen. Archiepiscopo. (an. 1214.)

Per tuas literas: (¶ inf. 1) Videtur enim aliquibus, quod cum ad Metropolitanum per appellationem questione non defertur, excommunicatus autem vocem non habeat appellandi, utpote ab Ecclesia separatus, sine appellaverit, si non, Metropolitanus ei non debet absolucionis beneficium exhibere. Verum ex verbis eiusdem epistolae, quam Scholastici ab Alexandro Papa emanasse proponunt, habetur, quod si ante appellationem in aliquem excommunicationis sententia fuerit promulgata, Metropolitanus ante litis ingressum ab eo juramento recepto secundum Ecclesie consuetudinem debet ipsum absolvere, nisi voluerit Episcopo diocesano deferre, ipsumque ad eum remittere absolvendum: ubi etiam consequenter infertur, quod nec excommunicati sunt audiendi, priusquam fuerint absoluti, nec sunt ad illos, a quibus appellaverant, remittendi. In Sardicen, autem Concilio reperitur, ut is, qui ab Episcopo est abjectus, finitimos Episcopos interpellat, & causa ejus audiat, & diligentius pertractet: Episcopus autem, qui iuste, vel iniuste abjectus est, patienter accipiat, ut discutiat negotium, quatenus vel proberetur ejus a pluribus sententia, vel etiam emendetur: prius tamen quam omnia diligenter examinata fuerint, nullus ante causae cognitio nem communioni eum sociare presumat, qui fuerat communione privatus. Nos igitur credimus distinguendum, utrum quis proponat se post appellationem legitimam interpositam excommunicatione fuisse notatum, vel in forma excommunicationis intolerabilem errorem fuisse patenter expressum, in quibus casibus ad probationem eorum, etiam si absolutionem non petat, debet admitti: sed donec de ipsi consideretur, in aliis evitari debet, quanquam Apostolus sedes etiam tales & consueverit absolvire ad cautelam. Verum in aliis, nisi gratiam absolutionis imploret, non debet audiiri, ne sententiam Ecclesiasticam contempnere videatur, & per hoc amplius ex suo contemptu ligetur. Quod si absolutionis beneficium humiliter postulaverit, Metropolitanus eum debet absolvere, nisi suo duxerit Suffraganeo deferendum: cui tamen si Suffraganeus absolutionis beneficium juxta formam Ecclesie noluerit exhibere, ipse nihilominus illum absolvat cautione recepta, quod suo debet patere mandato, ac deinde causam audiat, & quod canonicum fuerit, [justitia mediante] decernat. Quod si forsitan Episcopus subditum suum propter manifestum excommunicasset excessum, Metropolitanus non debet ipsum beneficium absolvere, nisi Suffraganeus requisitus malitiose sibi beneficium absolutionis denegaret.

(1) Nobis intimasti, quod ven. F. n. Altissiodoren Episcopus in dil. fl. Altissiodoren. Archipresbyterum excommunicationis sententiam promulgasset, Archipresbyter tuo se conspectui presentavit, & quod staret mandato Ecclesie, sufficienter obtulit cauitem, perens humiliter, ut absolutionis ei beneficium exhiberet: tu vero deferre volens Episcopo memorato, ipsum sepe monuisti, ut absolveret Archipresbyterum memoratum. Sed quia tuus monitus non parebat, excommunicatum absolvere curavisti,

a Cap. 14. eod. tit. in 3. comp. b al. deest verbum, debet, et al. taliter.

quem Episcopus pro absoluto non habet, utpote qui proponit, quod ad te illius absolutionis non spectabat. Unde queris, quid in similibus de cetero sit agendum.)

C A P. XLI.

Si Papa suis literis excommunicatum salutat, non propter hoc eum absolvit.

Idem. (an. 1214.)

Si aliquando a forte contigerit, quod eis, qui auctoritate Apostolica sunt excommunicationi subjecti, nostra litera cum salutationis alloquo destinatur, non propter hoc excommunicationis creditor sententia relaxata: cum per ignorantiam, vel negligentiam, aut occupationem nimiam, vel etiam surreptionem contingat hujusmodi literas impetrari.

C A P. XLII.

Excommunicatus a pluribus Prelatis ob plures causas non est communioni restituendus, licet de una causa vellet satisfacere: & si impetratur absolutionis tacitis aliis causis, non vallet absolutionis.

Idem C. sancti Laurentii in Lucina Presbytero Cardin. Apostolica sedis Legato. (an. 1214.)

Officii b: [¶ inf. 1] Postremo questionisti, utrum is, qui propter plures excessus a pluribus Prelatis jus in ipsum habentibus excommunicationis est vinculo innodatus, & uni Prelatorum de uno tantum satisfacere vult excessus, ab eo sit absolvendum, de quo satisfacere vult eidem: & cum de alio non satisficerit, ali absolute valeat nunciari: [¶ inf. 1] Super hoc articulo respondemus, quod supprimenti veritatem absolutionis surrepta non prodest: & veritatem intelligens absolutionem hujusmodi exhibere non debet.

C A P. XLIII.

Excommunicatis, & interdictis predicari potest licet, verbum Dei. Hoc primo. Et tempore generalis interdicti communi oni eum sociare presumat, qui fuerat communione privatus. Nos igitur credimus distinguendum, utrum quis proponat se post appellationem legitimam interpositam excommunicatione fuisse notatum, vel in forma excommunicationis intolerabilem errorem fuisse patenter expressum,

R Espoно c nostro postulas edoceri, an cum Ferrarien. civiles excommunicationis, & interdicti sententiae sine ligati, liceat tibi viros, & mulieres semel in hebdomada, vel in mense apud aliquam Ecclesiam convocare, quibus praedices verbum Dei, & eosdem ad correctionem inducas. Super quo respondemus, quod sine scrupulo conscientiae hoc facere poteris, eum videris expedire, dummodo contra formam interdicti nullum eis divinum officium celebretur. Praeterea questionisti, cum Ferrarien. civitas sit interdicto suppensa, & ideo sine ibidem [prater baptismis] universa sacramenta parvorum, & penitentias morientium] universa sacramenta Ecclesiastica interdicta, an liceat tibi baptizatos pueros in frontibus confignare. Super quo respondemus, quod siue baptizari possunt pueri, sic & baptizati ad confirmationem in frontibus a te possunt sacro christmate deliniri.

C A P. XLIV.

Si conjugi sit pro certo impedimentum matrimonii, non debet reddere debitum, sed prius excommunicationem pari: si autem hoc credit ex causa probabili, & discreta, potest reddere debitum, non autem exigere: sed si ex levi, & temeraria causa, deposita conscientia, potest reddere, & exigere.

Idem. (an. 1214.)

Inquisitioni tuae respondentis d, credimus distinguendum, utrum alter conjugum pro certo sciat impedimentum conjugii, propter quod sine mortali peccato

a C. 2. de rescript. in 3. comp. vide Clem. si summus. de sens. ex com. b C. 15. eod. tit. in 3. comp. Pars hujus in c. officii. sup. de penit. & remiss. c C. 16. eod. tit. in 3. comp. vide Joan. Calder tract. de inter. memb. 6. q. 4. d C. 17. eod. tit. in 3. comp. vide Dott. Theolog. I. 4. sent. diss. 23.

tato non valet carnale commercium exercere, quamvis illud apud Ecclesiam probare non possit, an non sciat pro certo, sed credit. In primo casu debet prius excommunicationis sententiam humiliter sustinere, quam per carnale commercium peccatum mortale operari. In secundo distinguimus, utrum habeat conscientiam hujusmodi ex credulitate levi, & temeraria, an probabili, & discreta: & quidem ad sui pastoris consilium [conscientia levis, & temeraria credulitas explosa] licet potest non solum reddere, sed exigere debitum conjugale. Verum cum conscientia pulsat animum ex credulitate probabili, & discreta, quamvis non evidenti, & manifesta, debitum quidem reddere potest, sed postulare non debet: ne in alterutro, vel contra legem conjugii, vel contra judicium conscientiae committat offendam.

C A P. XLV.

Per dimissionem habitus & tonsuræ, non perdit Clericus ante trinam monitionem privilegium Clericale.

Idem. (an. 1214.)

C Otingit interdum a: [¶ inf. 1] Sane sicut accepimus in insinuante Comite Flandren. in dioecesi tua quidam existunt, qui nec in modo tonsuræ, nec in vestimentorum forma, nec in qualitate negotiorum de Clerico b quicquam ostendunt, ad poena subterfugium se Clericos exhibentes: cum enim super excessibus, quos seculari luxu committunt, ad publica iudicia petrabantur, circumcisus crinibus, ut possint circumvenire vindictam, se pro Clericis representant, Clericalis fori privilegium labii allegantes, qui factis paulo ante negaverant Clericatum: [¶ inf. 1] Verum quia privilegium meretur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate, ac frusta legis auxilium invocat, qui committit in legem: volumus, & mandamus, ut tales, si tertio a te commoniti seipso contemplerint emendare, illius efficiantur d'immunitatis extores e, quæ pro Clericorum tutela, & Laicorum violentia coercenda dignoscitur instituta.

C A P. XLVI.

Ab excommunicati denunciatione repellitur, qui non premonuit, & ei communicavit.

Idem. (an. 1214.)

I N praesentia filii: [¶ inf. 1] Nec Canonici suo Decano excommunicationem possunt objicere, cum super hoc nec commonitus, nec impeditus fuerit: neque ipsi propter hoc eum duxerint evitandum, sed Episcopus in mensa, & Canonici communicaverint ei etiam in divinis.

C A P. XLVII.

Excommunicatus est dolose permittit Clericum percuti, ex quo poterat prohibere, & non prohibuit.

Idem. (an. 1214.)

Q uanta presumptionis g, & temeritatis existat in Reatores Ecclesie manus injicere violentas: [¶ inf. 1] Ne autem solos violentas hujusmodi autores aliquorum presumptio existimet puniendos, facientes, & consentientes pari poena plectendos catholica condemnant auctoritas. Eos delinquentibus favere interpretamur, qui cum possint, manifesto facinori desinunt obviare.

[1] In Evangelio Dominus potestatur, qui se in ministris suis affavit flagellari, & Apostolorum principi alibi perhibuit se iterum crucifi: hoc etiam qualitas poena manifeste declarat, cum excommunicationis sententia in ipso agtu ferias delinquentes, si non solum in fratres nostros, & Coepiscopos, sed etiam minoris ord. Clericos violentiam presumperint operare.]

a Vid. Clem. I. & 2. De vita & honest. Cler. & Bern. Diaz. in præst. crim. cap. 69. & 70. b Al. de Clericatu. c Dicțio, enim, non est in plerisque antiqu. cod. d al. fiant. e al. exortes: sed legendum extores. f Cap. 2. eod. tit. in 4. compil. vide quod notat. Joan. Calder tract. de interd. Ecl. memb. 6. q. 4. g C. 3. eod. tit. in 4. comp. vide Navarrum in Manuali confess. c. 24. num. 29. & seq.

Tom. II.

C A P. XLVIII.

Prelatus excommunicare non debet subditum, nisi competenti monitione præmissa, & ex causa manifesta, & rationabilis: & contras facientem imponitur pena hic expressa. Item punitur subditus, qui falso conqueritur se excommunicatum injusse: & subiectis quid juris, si Prelatus dicens se errasse, vult excommunicatum absolvere, & adversarius appellat, ne absolvatur.

Idem in Concilio generali. (an. 1216.)

S Acro approbante Concilio a prohibemus, ne quis in aliquem excommunicationis sententiam, nisi competenti admonitione præmissa, & personis presentibus idoneis, per quas [si necesse fuerit] possit probari monitio, promulgaré præsumat: quod si contra prælumpferit, etiam si justa fuerit excommunicationis sententia, ingressum Ecclesia per mensem unum sibi neverit interdictum, alia nihilominus poena multandus, si visum fuerit expedire. Caveat etiam diligenter, ne ad excommunicationem cujusquam absque manifesta, & rationabili causa procedat, ad quam si taliter forte processerit, & requisitus humiliter processum hujusmodi non curaverit abique gravamine revocare, gravatus apud superiore deponat de injusta excommunicatione querelam: qui (si absque periculo morte potest) ad excommunicationem illum cum suo mandato remittat intra competentem terminum absolvendum: alioquin ipse per se, vel per alium (prout viderit expedire) sufficienti cautione recepta munus ei absolutionis impendat. Cumque adversus excommunicatorem de injusta excommunicatione constiterit, excommunicator condemnetur ad interesse excommunicato, alias nihilominus [si culpa qualitas postulaverit] superioris arbitrio puniendus: cum non levis sit culpa, tantum infligere poenam insonti, nisi forsitan erraverit ex causa probabili, maxime si laudabilis opinio existat.

Verum si contra excommunicationis sententiam nihil rationabile fuerit a conquerente probatum, idem b & super in justa excommunicationis molesta per poenam ad interesse, vel alias secundum superioris arbitrium condemnetur: nisi forsitan & ipsum probabilis error excusat: & super eo, pro quo fuerit justa excommunicatione ligatus, per cautionem receptam satisfacere compellatur, vel in pristinam reducatur sententiam usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observandam. Si vero Judex suum recognoscens errorem paratus sit talem revocare sententiam, & is, pro quo lata fuerat, ne absque satisfactione revocaret illam, appelleret, appellatione non deferat in hac parte, nisi talis sit error, de quo merito debet dubitari: & tunc sufficienti cautione recepta, quod coram eo, ad quem appellatum extiterit, vel delegato ab ipso jure parebit, excommunicatum absolvat: sicque poenæ præscriptæ minime subjeccit: cavens omnino, ne voluntate perversa in alterius præjudicium mentiat error, si distinctionis canonicae vult effugere ultionem.

C A P. XLIX.

Excommunicat hereticos, & quo cunque violatores Ecclesiastica libertatis.

Honori III. Episcopo Bononiensi. (an. 1224.)

N overit c Fraternitas tua: [¶ inf. 1] Excommunicamus omnes hereticos utriusque sexus, quo cunque nomine censeantur, & fautores, & receptatores, & defensores eorum, necnon & qui de cetero servari

Aaa vari

a Quam cause sit faciend. excommunicationis sentent. carit Trid. Conc. sess. 25. de refor. c. 5. b In Cont. libro & aliis recentioribus ita: idem super justa excommunicationis molesta, &c. sed in Concilio, & Vaticanis constantem legitur ita: idem & super in justa. c Vide Zanchium tract. de her. c. 17. & 18. & Alphonsum Castrum l. 2. c. 18. de justa punitione heret.

vari fecerint statuta edita, & consuetudines introductas, contra Ecclesiæ libertatem, nisi ea de capitularibus suis intra duos menses post hujusmodi publicationem sententia fecerint amoveri. Item excommunicamus statuarios, & scriptores statutorum ipsorum, neconon Potestates, Consules, Rectores, & Consiliarios locorum, ubi de cetero hujusmodi statuta, & consuetudines editæ fuerint, vel servatae: necnon & illos, qui secundum ea præsumperint judicare, vel in publicam formam scribere iudicata.

[Quod nos in basilica Principis Apostolorum presente charissimo in Christo fil. n. Federico illustri Romanorum Imperatore, & semper Augusto, in celebratione Missarum, postquam capiti ejus impo/uumus diadema, de conf. frat. n. acensis candelis excommunicavimus.]

C A P. L.

Frates hospitalis Hierosolymitani excommunicati pro injecione manuum in Clericum seu confratrem, absolvit possum per eorum Priorem, nisi excessus fuerit difficultis, & enormis.

Idem Magistro, & fratribus hospitalis Hierosolymitani. (an. 1224.)

Canonica & constitutione cavetur, quod Monachi, & Canonici regulares, quoquaque modo se percussent, non sunt ad Apostolicam sedem mittendi, sed secundum discretionem, & providentiam sui Abbatis disciplina subdantur: quod si Abbatis discrecio ad eorum correctionem non sufficiat, providentia est diocesani Episcopi adhibenda: nisi excessus difficultis fuerit, & enormis, propter quem merito ad Eccles. Rom. sit recursus habendus. Nos ergo ad vos statutum hujusmodi duximus extendendum, auctoritate predicta statuentes, ut in tali casu (nisi majoris sit providentia requirenda) per Priorem vestrum, qui (sicut audivimus) Presbyter esse debet, fratribus vestris absolutionis beneficium impendatur.

C A P. LI.

Excommunicatus, vel suspensus ab solvi non debet, nisi prius iuramento praestito: si tamen sine scandalo iuramentum haberi non posset, poteris fieri absolutio per manualem promissionem.

Idem titulo sancte Praxedis Presbytero Card. Apost.

sed. Leg. (an. 1224.)

Super eo quod b Monachis Graeci, & Eremitis propter inobedientiam sententia suspensionis, & excommunicationis ligati, nolunt ad mandatum Ecclesiæ nisi per manualem promissionem redire: Hoc tibi duximus respondendum, quod si nullatenus possunt induci ad præstandum iuxta formam Ecclesiæ juramentum, ipsos hac vice cum promissione poteris recipere manuali: cum interdum (consideratis locorum, & temporum qualitatibus) severitati sit aliquid detrahendum.

C A P. LII.

Cum de viribus sententia dubitatur, potest quis absolvit ad cautelam iuramento praestito.

Idem Bituricen. & Carnoten. Decan. & Subdiacon.

Arelaten. c (an. 1225.)

Venerabili fratre nostro Cenomanen. Episcopo & procuratore Turonen. Archiepiscopi, in nostra praesentia constitutis, pro quadam suspensionis sententia in prefatum Episcopum ab eodem Archiepiscopo promulgata: nos sententiam ipsam relaxavimus ad cautelam, ipso Episcopo in praesentia dicti procuratoris praestante corporaliter juramentum, quod paret mandatis, quæ idem Archiepiscopus sibi propter hoc fecerit, si constiterit ipsum in eo, pro quo fuit lata prædicta sententia, culpabilem extitisse.

C A P. LIII.

Excommunicantur Officiales locorum, in quibus sunt statuta.

a Vide Henric. Boich. in c. & nobis. 21. & in c. cum illorum, sup. eod. tit. b Vide Panorm. in c. cum desideres, supra eod. tit. & ibi Henric. Boich. dist. 3. & Aurelian.

ta contra Ecclesiasticam libertatem, nisi ea deleri fecerint: & statutarii feudis Ecclesiæ sunt privati.

Idem Episcopo Senen. (an. 1225.)

Gavem venerabilis f. n. & Pisani Archiepiscopi recepiimus quæstionem, quod quidam cives Pisani, deputati a potestate ac populo ad statuta civitatis edenda, in derogationem Apostolicæ sedis, & subversionem Ecclesiasticæ libertatis edere præsumperunt, quod si quis Clericus, vel Laicus contra quæcumque Laicum Pisani districtus, ad Judicem Ecclesiasticum literas Apostolicas impetraverit, in mille solidis (nisi renunciaverit literis) condemnatur: nec redditus possessionum suarum reddantur eidem, vel agri excolantur illius, sed banno potius subjaceant b potestatis:

[& inf. 1] Statuerunt illi præterea, un Clerici suis sumptibus castrum Ripæ fractæ faciant custodiri: quod si renuerint, contra eos potestas procedere teneatur: [& inf. 2] Ideoque Fraternitati tuæ mandamus, quatenus in Consiliarios, & Officiales civitatis ipsius, nisi statuta ipsa de capitularibus suis deleri fecerint, & idonee, sicut exigit res, caveri, quod similia de cetero non debeant attentare, excommunicationis sententiam promulgare procures. Cæterum c cum iidem statutarii multa de bonis Ecclesiasticis tenere dicantur in feudum, ipsos fore nihilominus privatos feudos hujusmodi nunciare procures.

[1 Qui nullum ad regimen civitatis suscipiet, nisi hoc se iuraverit servaturum: & hoc etiam quælibet aliae potestas, quæ pro tempore fuerint, successores suos jurare facient supradicta.]

[2 Juxta quod dictarunt consilium civitatis, quæ omnia Potestas, quæ nunc præstet civitati, pro monasterio se firmiter jurexando firmavit. Cum autem tanta civitas Pisana, quæ alias Dei timorem tamdiu abjecta, infecta sibi errore, vel infectioni proxima presumatur, & tam statuarios, quam Potestatem eandem non sit dubium proper hoc excommunicationis sententiam præter notam infamie incurisse.]

Idem. (an. 1226.)

Permittitur ministris Ecclesiæ semel in hebdomada celebrare tempore interdicti, concurrentibus his, quæ exprimuntur in textu.

Idem. (an. 1226.)

Permittimus e Ecclesiæministris semel in hebdomada tempore interdicti, non pulsatis campanis, voce submissa, januis clausis, excommunicatis, & interdictis exclusis, Missarum solennia celebrare, causa conficiendi corpus Domini, quod decadentibus in poenitentia non negatur.

C A P. LVII.

Satisfaciens Clerico, quem verberavit, non potest propter hoc ab Episcopo absolvi, nisi in certis casibus hic expressis.

Idem. (an. 1227.)

Quamvis incidunt in canonem latæ sententia propter violentiam manuum injectionem, juxta proprias facultates eis satisfaciat, quibus injurias irrogavit, non tamen alter, quam per sedem Apostolicam, vel ejus legatum absolutionis potest beneficium obtinere: nisi imminentis mortis articulo, infirmitate, inimicitia, aut inopia, puerili, vel senili ætate, fragilitate sexus, seu alia corporis impotencia, sive quilibet impedimento canonico retrahatur, quo minus Romanum Pontificem possit adire, vel nisi juris beneficio a labore hujusmodi excusat. Cæterum quibusdam prædictorum, videlicet qui temporali impedimento laborant (exceptis pueris) sub debito juramenti (quod secundum Ecclesiæ formam præstare tenentur) consuevit injungi, ut impedimento cessante, ad Apostolicam sedem accedant, mandatum ipsius humiliter suscepit.

C A P. LIX.

Excommunicatio simpliciter latæ intelligitur de majori. h.

d. Et est textus notabilis, & quotidie allegatur.

Idem. (an. 1227.)

Si quem sub hac forma verborum: Illum excommunico, vel simili, a Judge suo d' excommunicari contingat, dicendum est, eum non tantum minori, quæ a perceptione sacramentorum, sed etiam majori excommunicatione (quæ a communione fidelium separat) esse ligatum.

C A P. LX.

Beneficium indultum ratione minoris ætatis, postquam excepit babere locum, non extinguitur, licet minor pervenerit ad maiorem etatem.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.

Thom. in quæst. additis ad 3. p. q. 23. art. 1. & citatos in c. a nobis. sup. de except. e Hoc duo verba, vel curam, defunct in antiquo codic. & in Vaticanis.

a Vide Conc. Trid. sess. 25. de refor. c. 14. vide Covarr. in c. 15. Constit. Cassa C. de sacr. Eccles. b subiaceat. c in Codice Barb.

Cæterum cum idem statutarii, & potestas multa, &c. d Vide B.